

૪૮ પ્રવચન નં. ૧૯ ગાથા-૫ તા. ૨૭-૬-૭૮ મંગળવાર જેઠ વદ-૭ સં. ૨૫૦૪

અહીં તો એમ કહું કે હું મારા નિજ વૈભવથી હું વાત કરીશ-હવે નિજ વૈભવમાં નિમિત્ત કોણ હતું ? કે વીતરાગની વાણી-શબ્દબ્રહ્મ એમ કહું છે ? સમસ્ત પદાર્થને પ્રકાશનારી એમ કહું છે આમાં તો, એમ છે ને ? સમસ્ત વસ્તુઓનો પ્રકાશ કરનાર, ત્યાં એમ કે સર્વજ્ઞ કાંઈ કહી શક્યા નથી એમ આમાં ન આવ્યું એ તો અપેક્ષિત વાત થઈ, ગોમ્યટસારમાં આવે (છે) ને ? કે અનંતમા ભાગે જાણે છે. અહીં તો કહે છે કે વસ્તુ સ્વરૂપનો પ્રકાશક છે. શાસ્ત્ર છે એ શબ્દબ્રહ્મ છે, સમસ્ત વસ્તુને પ્રકાશનાર. અને છેલ્લી ગાથામાં એમ આવ્યું ને ૪૧૫ (ગાથામાં) કે આત્મા છે એ વિશ્વ સમય છે, એટલે કે વિશ્વને પ્રકાશનારો છે. ૪૧૫ છેલ્લું-પૂરણ પ્રકાશનારો આત્મા છે. તેને પ્રકાશનારી વાણી એ પણ શબ્દબ્રહ્મ પૂરણ પ્રકાશનારી છે, છેલ્લું આવ્યું છે.. ૪૧૫ શ્લોકમાં (ગાથામાં) સમજાણું ?

સર્વ-સમસ્ત વસ્તુ, પાઠમાં છે ને સકલઉદ્ભાસિ, સકલોદ્ભાસિ- ત્રણ કાળ ત્રણ લોકનાં જે પદાર્થો છે, તે બધાને કહેનારી વાણી છે. એવી વાત લીધી છે. ભલે અનંતમા ભાગે આવ્યું એમ કહું, પણ એમાં આવ્યું, બધા ઈશારા બધાં આવ્યાં છે. સમજાણું કાંઈ ? બધું આવ્યું છે એમાં બાર અંગમાં આમ સ્થળું કથન છે એમ આવ્યું. પંચાધ્યાયીમાં, પણ એ કથનમાં પણ બધું જેટલું સૂક્ષ્મ છે અને બધું છે એ બધું કથન કરવામાં આવ્યું છે. અહીં તો એ લીધું. સમસ્ત પદાર્થ, સમસ્ત વસ્તુઓનો પ્રકાશ કરનાર એક વાત. તેથી ૪૧૫ (ગાથા)માં એમ કહું કે આત્મા વિશ્વ સમય છે. આ શબ્દબ્રહ્મ છે, શબ્દ વ્યાપક છે શાસ્ત્ર, એ બધાને કહે છે, એમ આ વિશ્વ સમય બધાને જાણે છે. ભગવાન આત્મા વિશ્વ સમય છે એમ કહું છે. બધાને ત્રણ કાળ ત્રણ લોકને જાણે એ આત્મા. અને એને કહેનારી વાણી પણ શબ્દબ્રહ્મ છે. આત્મા જે વિશ્વ સમય છે, સર્વનો પ્રકાશક છે એમ વાણી પણ સર્વની પ્રકાશક છે. આહારા ! એવી વાણીમાં પણ (કહેવાની) એવી તાકાત છે. આત્મામાં તાકાત સર્વને પ્રકાશવાની છે. આહારા !

વિશ્વ સમય, સમસ્તને જાણનારો આત્મા, એમ સમસ્તને કહેનારી વાણી, જ્યારે આને વિશ્વ સમય કહીએ ત્યારે વાણીને શબ્દબ્રહ્મ કહીએ, કારણ એ પૂરણને પ્રકાશે છે. આહારા ! અને એની મુદ્રા ‘સ્યાત્’ પદ છે ‘સ્યાત્’ પદની મુદ્રાવાળો એમ આવ્યું ને ? છાપ છે ‘સ્યાત્’ છાપ એની છાપ છે. આહારા ! જેમ આત્માના અનુભવની અતીન્દ્રિય છાપ- મહોર છાપ છે. આહારા ! આત્માના અતીન્દ્રિય આનંદમાં અનુભવમાં અતીન્દ્રિય આનંદની મહોર છાપ છે. એમ વીતરાગની વાણીમાં ‘સ્યાત્’ પદની મહોર છાપ છે. સમજાણું કાંઈ ? કથંચિત્. કથ અપેક્ષાએ કહેવું છે એ બધુંય એમાં આવી જાય છે. ‘સ્યાત્’ પદની મુદ્રાવાળો શબ્દબ્રહ્મ એટલે ? અહીંતના પરમાગમ, અહીંતનું પરમાગમ શબ્દબ્રહ્મ છે. કેમકે બધા તત્ત્વને કહેનારું છે. આહારાહા ! ત્રણ કાળ ત્રણ લોક અનંત ગુણો, અનંત દ્રવ્યો, અનંતી પર્યાયો સિદ્ધની અને કેવળીઓની પણ બધાને પ્રકાશનારી વાણી છે. વાણીમાં કાંઈ ઓછું કહી શકે એમ નથી અહીં તો કહે છે, આહારા ! તેમ ભગવાન આત્મા ઓછું જાણી શકે એમ નથી. વિશ્વ સમય છે. સમસ્તને જાણનારો પ્રભુ છે.

આહાણ ! શ્રુતજ્ઞાનમાં પણ સમસ્તને જાણનારો એ છે. આહાણ !

‘સ્યાત्’ થી એટલે કોઈ પ્રકારથી કહેવું. પરમાગમને શબ્દબ્રહ્મ કહ્યાં, તેનું કારણ અહીંતના પરમાગમમાં સામાન્ય ધર્મો જે કહી શકાય તે, વચન ગોચર સર્વ ધર્મોના નામ આવે છે. અને વચનથી અગમ્ય છે, વિશેષ ધર્મો એનું અનુમાન કરવામાં આવે છે. પણ આવે છે બધું કહેવામાં એમ કહે છે. આહાણ ! જે કાંઈ સામાન્ય છે, સામાન્યનો અર્થ જે કહી શકાય એવા સીધા એને સામાન્ય ધર્મો કહેવાય છે. અને અનુમાન, પછી અનુમાન કરાવીને કે આ વસ્તુ છે તે અનંત ધર્મ સ્વરૂપ જ છે. આહાણ ! અનંત ધર્મશક્તિ છે ને ? એનામાં ? અનંત ધર્મ એટલે અનંત ગુણ છે એનામાં. એ અનંત ધર્મસ્વરૂપ જ છે. આહાણ ! અને તેથી તેના પ્રાસ માટે અહીં તો નિમિત્ત કહ્યું. પણ ત્યાં તો એમ કહ્યું કે ઈ પ્રાસ માટે કોઈ કારણ જ નથી.

એનું દ્રવ્યનું જ્યાં વર્ણન કર્યું ત્યાં એ વસ્તુ છે એવી કે એના કાર્યને માટે કોઈ કારણની જરૂર નથી. અને કોઈ કાર્યનું તે કારણ નથી. રાગાદિ કે પરદ્રવ્યની પર્યાયનું એ કારણ નથી. એવો એનામાં ગુણ છે, એને પણ શબ્દબ્રહ્મ પ્રકાશનાર છે. વાણી દ્વારા એ આવ્યું છે કહે છે. આહાણાણ ! સમજાણું કાંઈ ? વીતરાગની શબ્દબ્રહ્મ એટલે વ્યાપક વાણી એમાં આ આવ્યું છે, કે તારો પ્રભુ આનંદનો નાથ છે. આહાણ ! એના કાર્યને માટે કોઈ પરના કારણની અપેક્ષા નથી, અને પરના કાર્યને માટે એના કારણની અપેક્ષા નથી. આહાણ ! આવ્યું વસ્તુનું સ્વરૂપ જ છે. એમ શબ્દબ્રહ્મે કહ્યું અને વિશ્વ સમય એવા ભગવાને એ પ્રમાણે જાણ્યું, આત્માએ પણ એ જ પ્રમાણે જાણ્યું. આહાણ ! હું કોઈનું કારણ નથી, હું કોઈનું કાર્ય નથી. આહાણ ! જુઓને ! એની શૈલી તો જુઓ. ઓછોઓછો ! ગજબ શૈલી છે ને !! ઊડો ઉત્તરે તો એને વાણીમાંય પૂરણ કહેવાની તાકાત સિદ્ધ કરી અને પ્રભુ પોતે પૂરણ જાણવાની તાકાતવાળો છે એમ સિદ્ધ કર્યું. તેથી પૂરણ જાણવાવાળો છે માટે એને વિશ્વસમય, વિશ્વબ્રહ્મ. આહાણ ! અને વાણી સર્વને કહેનારી માટે શબ્દબ્રહ્મ આ આત્મબ્રહ્મ ઓલું શબ્દબ્રહ્મ, બેય પૂરાં છે. આહાણ !

ભગવાન પૂરું જાણનાર છે, વાણી પૂરું કહેનાર છે. શ્રીમહ્માં એમ આવે ‘જે સ્વરૂપ શ્રી સર્વજ્ઞ દીકું પણ કહી શક્યા નહિં તે પણ શ્રીભગવાન જો.’ એ તો એની મહિમા બતાવવા કે વાણી દ્વારા કેટલું આવે, એમ ? બાકી (ભગવાનની) વાણીમાં બધું આવ્યું છે એમ કહે છે. આહાણ ! માટે ભગવાનને આત્મબ્રહ્મ કહ્યો, વાણીને શબ્દબ્રહ્મ કહ્યો. આત્મા સર્વને જાણો માટે સર્વ બ્રહ્મ કહ્યો અને વાણી સર્વને કહે માટે શબ્દબ્રહ્મ કહ્યો. આહાણ !

એ રીતે તે સર્વ આ રીતે સામાન્ય વચનથી કહેવામાં આવે એવું બાકી બીજા બધા વચન અગોચરને અનુમાન કરાવીને કહે એ રીતે, તે સર્વ વસ્તુઓના પ્રકાશક છે, શબ્દબ્રહ્મ, સર્વ વસ્તુનો કહેનાર છે. આહાણ ! છે ? અમૃતચંદ્રાચાર્યની તો ટીકા છે. ‘કિલ સકલોદ્ભાસિસ્યાત્ય: મુક્રિતશબ્દબ્રહ્મ પદ મુક્રિત શબ્દબ્રહ્મ.’ આહાણ ! માટે સર્વવ્યાપી કહેવામાં આવે છે અને તેથી તેને શબ્દબ્રહ્મ કહે છે વાણીને. આહાણ ! એની ઉપાસનાથી જ મારો નિજ વૈભવ પ્રગટયો છે. મારા આનંદનો નિજ વૈભવ, સર્વજ્ઞની શબ્દબ્રહ્મ વાણી એ એમાં નિમિત્ત હતી, એમ કહે છે. આહાણ ! સર્વજ્ઞ સિવાય બીજાની કોઈની વાણી આત્માના ધર્મને પ્રગટ કરવામાં નિમિત્ત પણ ન હોઈ શકે, નિમિત્તથી થાય તો નહિં. પણ નિમિત્ત પણ વીતરાગની વાણી સિવાય બીજું

નિમિત્ત પણ હોય નહિં એમ કહે છે. એ વીતરાગની વાણીનું નિમિત્ત કીધું એટલે એનાથી થાય નહિં, પણ નિમિત્ત હોય તો આ જ હોય. સમજાણું કાંઈ ? આહા !

એ એક વાત કરી. કેવો છે મારો નિજવૈભવ, છે ને ? કેવો છે મારા આત્માનો નિજ વૈભવ એ એક વાત કરી-આ વૈભવ પ્રગટવામાં, વિશ્વબ્રહ્મને પ્રગટવામાં નિમિત્ત શબ્દબ્રહ્મ છે, એ શબ્દબ્રહ્મ ભગવાનની વાણી. આહાહા ! એનો અર્થ એ થયો કે ભગવાનની વાણી સિવાય કોઈએ કલ્પેલી વાણી કહે, એ આત્માના ધર્મ પ્રગટવામાં નિમિત્ત પણ હોઈ શકે નર્હી. આહાહા ! ધારું સમાડયું છે. થોડી ભાષામાં ધારું સમાડયું છે. આહાહા ! અને પૂરણ કહેનાર સર્વજ્ઞની વાણી નિમિત્ત, એવો જ પૂરણ જાણનારો ભગવાન, શબ્દબ્રહ્મ આત્મબ્રહ્મ એ ઉપાદાન, આહાહા ! પ્રગટયો છે પોતાના શબ્દબ્રહ્મમાંથી દશા, પણ એને શબ્દબ્રહ્મ નિમિત્ત છે, આત્મબ્રહ્મમાંથી પ્રગટયું છે પણ છે નિમિત્ત આ. આહાહા !

ગુરુની વાણી પણ કેવળીને અનુસરનારી છે. માટે એ નિમિત્ત હોય પણ અજાનીની વાણી નિમિત્ત ન હોય. સમજાણું કાંઈ ? (બેનશ્રીએ પણ આપની ગુરુની વાણીનો ધારો મહિમા કર્યો છે) આહાહા ! એમાં તો ધારું આવી ગયું. સમજાણું કાંઈ ? બે, બે એટલે એક વિશ્વબ્રહ્મ એક શબ્દબ્રહ્મ ઉપાદાન અને નિમિત્ત એના નિજ વૈભવમાં નિમિત્ત આ એટલી વાત કરી-આહાહા !

“વળી, તે નિજ વૈભવ કેવો છે ?” આહાહા ! “સમસ્ત જે વિપક્ષ,” સમસ્ત વિપક્ષ, સત્યથી વિરુદ્ધ કહેનારા બધા, જેટલા વિપક્ષ છે. આહાહા ! “અન્યવાદીઓથી ગ્રહણ કરવામાં આવેલા સર્વથા એકાંતરૂપ નયપક્ષ “સર્વથા એકાંતરૂપ નયપક્ષ” તેમના નિરાકરણમાં સમર્થ” આહાહા ! એ જૂઠાં છે, એકાંત છે, એમ નિરાકરણમાં સમર્થ શું ? “જે અતિ નિસ્તુષ્ટ, નિર્બાધ યુક્તિ,” સમસ્ત જે અન્યવાદીઓ સર્વજ્ઞની વાણી સિવાય, જેટલી અન્યવાદીઓની વાણી છે એને સર્વથા એકાંત નયપક્ષ, તેનો નિરાકરણ કરવાને એ જૂઠા છે એવો, નિરાકરણ કરવાને, નિર્ણય કરવામાં, શું નિર્ણય કરવામાં સમર્થ, અતિનિસ્તુષ્ટ નિર્બાધ યુક્તિ. આહાહા ! અતિ છે ને ? નિસ્તુષ્ટ, ઝોતરા વિનાની અખંડ બતાવે એવી. આહાહા ! અતિ નિસ્તુષ્ટ, નિર્બાધ યુક્તિ, યુક્તિ એવી સિદ્ધ અંદરથી આવે કે અતિનિસ્તુષ્ટ જેમાં બિલકુલ ઝોતરું નહિં, ખંડ નહિં, અખંડ જે રીતે છે એ રીતે, આહાહા ! “તેના અવલંબનથી જેનો જન્મ છે,” અતિનિસ્તુષ્ટ, નિર્બાધ. યુક્તિ, નિરાકરણમાં સમર્થ, પર (બીજું) જૂહું છે એવું નિરાકરણમાં સમર્થ, એવી અતિ નિસ્તુષ્ટ યુક્તિ. આહાહા ! ધારું સમાડયું છે.

આ અમૃતયંત્રાચાર્ય ટીકા કરતી વખતે શેતાંબર પંથ તો હતો. કુંકુંદાચાર્ય વખતે પણ હતો. અર્હી તો ચોખ્યું કહે છે. અરિહંતના મુખથી વાણી નીકળી, એ શબ્દબ્રહ્મ, એ નિમિત્ત છે. અને એનાથી વિપક્ષ જેટલાંઓ છે, એ બધાંને જૂઠા છે એવો નિર્ણય કરવામાં, અતિ નિસ્તુષ્ટ, યુક્તિ ન્યાય, એનાથી મારો જન્મ છે, આહાહા ! છે ને ? તેના અવલંબનથી જેનો જન્મ છે. આહાહા ! એમને એમ માન્યું નથી, અતિ નિસ્તુષ્ટ- અખંડ યુક્તિના ન્યાયથી, બીજાં- સમસ્ત પદાર્થ કહેનારા એકાંત છે. આહાહાહા ! શું વાણી !! એમ નિરાકરણ કરીને આ મારો નિજ વૈભવ ઉત્પન્ન થયો છે. આહાહા ! એક સર્વજ્ઞ પરમેશ્વર એની જે વાણી શબ્દબ્રહ્મ એમાં નિમિત્ત હતું અમારા સ્વરૂપના ઉપાદાનમાં અને એ નિમિત્તમાં, વિપરીત જે છે અન્યમતિઓ જેટલા

મારગ, એ બધાંનો નિરાકરણ અતિ અખંડ યુક્તિથી કરીને, અમને અમારા નિજ વૈભવમાં એ-એના નિરાકરણ કરવું એ અમારું નિમિત્ત છે. ખોટાં છે એ બધાં. આહાણા ! ભારે સમાડયું છે. કઠણ પડે અત્યારે તો જગતને.

અહીં તો અમૃતચંદ્રાચાર્યદિવ એક હજાર વર્ષ પહેલા થયા, બે હજાર વર્ષ પહેલા (ની) ગાથા છે અને એવો આશય તો અનંતકાળથી ચાલ્યો જ આવે છે. એમાં અમૃતચંદ્રાચાર્ય આમ કહે છે. આહા ! અને એ પોતે કહેશે ને (કુંદકુંદાચાર્યદિવ વતી કહેશે) એમની વાત જ છે. એની ભાષામાં જે ભાવ છે, અને એ ભાવનું જ સ્પષ્ટીકરણ છે, એ ભાવનું જ ઉદ્વાટન છે. આહાણા ! અતિનિસ્તુષ્ટ નિર્બાધ યુક્તિ, એના અવલંબનથી, એ લોકો અજ્ઞાની એકાંત કહેનારા છે એમ અતિ અખંડ યુક્તિથી, ન્યાયથી, નિર્બાધ રીતે નિરાકરણ કરી અને અમારો એમાં જન્મ છે. અમારા નિજવૈભવનો એમાં જન્મ છે. અને ખોટા સિદ્ધ કરીને અતિનિસ્તુષ્ટ યુક્તિથી એમાં અમારો (જન્મ છે) નિજ વૈભવ છે. આહાણા ! બહુ સમાડયું છે ઘણું.

મુનિઓ એમ કહે કે વસ્ત્રનો એક ખંડ રાખે ને મુનિ મનાવે નિગોદ જાય. એ શબ્દબ્રહ્મની વાણી છે, વાણીમાં એમ આવ્યું હતું, એવું ભાવમાં આવીને વાણી નીકળી છે. આહાણા ! અમારા મુનિપણાના અનુભવની દશામાં એકાંત કહેનારા સર્વજ્ઞની વાણી સિવાય, એનો અખંડ યુક્તિના ન્યાયથી સિદ્ધ કરીને, અમારો વૈભવ પ્રગટ થયો છે. આહાણા ! આકરું કામ છે આમાં હીરાભાઈ ? આમાં તો શેતાંબર અને દિગંબર બે ભેગાં કરવા જાય તો મેળ ખાય એવું નથી એમ પોકાર કરે છે. એમના કહેલા દેવગુરુશાસ્ત્ર, આહાણા ! અખંડ ન્યાય ને યુક્તિથી સિદ્ધ કરીને કે એ વાત જીઝી છે એ રીતે અમારા નિજવૈભવનો જન્મ છે. આહાણા ! આકરું કામ છે બહુ વેદાંતાદિના તો નિરાકરણ છે બધા, સમસ્ત શબ્દ છે ને ? સમસ્ત શબ્દ છે ને ? સમસ્ત વિપક્ષ જેટલા વિપક્ષ છે. આહાણા ! વીતરાગના શબ્દબ્રહ્મથી અનેકાંતથી જે કહેવાયેલું પૂરું સ્વરૂપ એનાથી વિપક્ષ છે. આહાણા ! એનું એકાંત છે એમ નિરાકરણ કરવામાં સમર્થ છે. અતિ અખંડ ન્યાય અમારો નિર્બાધ યુક્તિ એ યુક્તિને કોઈ વિદ્ધ કરી શકે નહિં, એ યુક્તિને કોઈ ખંડન કરી શકે નહિં.

નિર્બાધ યુક્તિ તેના અવલંબનથી તેનો જન્મ છે. આહાણાણા ! ટીકા, ટીકા ભારે ગજબ છે ને !! આ સનાતન જૈન ધર્મની આ વ્યાખ્યા છે. આહાણા ! બે. સર્વજ્ઞની વાણી એ નિમિત્ત અને એના વિરોધનો ખંડન કરીને નિર્બાધ યુક્તિથી નિરાકરણ કર્યું એ એનું નિમિત્ત, અભાવ. આહાણા !

“વળી તે કેવો વૈભવ છે ?” નિજ વૈભવ કેવો છે ? “નિર્મળ વિજ્ઞાનધન જે આત્મા” આત્માની વ્યાખ્યા કરી. આત્મા કેવો છે ? કે નિર્મળ વિજ્ઞાનધન. આહાણા ! એ આત્માની વ્યાખ્યા કરી. નિર્મળ વિજ્ઞાનધન, એકલો જ્ઞાનનો પિંડ, જ્ઞાનનો સમુદ્ર; અપરિમીત જ્ઞાનનું સ્વરૂપ જેનું. આહાણા ! એવો વિજ્ઞાનધન પ્રભુ, વિજ્ઞાનધન કીંદું ને પાછું જોયું ? તે પણ નિર્મળ વિજ્ઞાનધન નિર્મળ જ્ઞાનધન ન કહ્યું, એકલું વિજ્ઞાનધન ન કહ્યું, નિર્મળ વિજ્ઞાનધન ત્રિકાળ, એવો જે આત્મા, આહાણા ! તેમાં અંતર્નિર્મળ તેમાં અંતર્નિર્મળ, વિજ્ઞાનધન ભગવાન એમાં અંતર્નિર્મળ અંતરમગ્ર નહિં અંતર્નિર્મળ મુનિની વાત છે ને ! આહાણા ! તેમાં અંતર્નિર્મળ-મુનિને અરિંદત

બધા લેવા છે ને આમાં. આહાણા ! નિર્મળ વિજ્ઞાનધન પ્રભુ આત્મા, એકલો વિજ્ઞાનનો સમૂહ પિંડ પ્રભુ આત્મા, આહાણા ! જેમાં વિકલ્પનો અભાવ એમ ન લેતાં અસ્તિથી વાત લીધી. નિર્મળ વિજ્ઞાનધન ભગવાન, એમાં અંતર્નિર્મશ્ર એ પર્યાય લીધી. આહાણા !

નિર્મળ વિજ્ઞાનધન જે આત્મા, એમાં અંતર્નિર્મશ્ર તેમાં દ્રવ્યમાં નિમગ્ન, નિમગ્ન, અંતર્નિર્મશ્ર, અંતરમાં નિ... મગ્ન વિશેષે મગ્ન. આહાણા ! પરમગુરુ સર્વજ્ઞદેવ છે ! આહા ! શ્રીમદ્ભાગ્વત આવે છે સર્વજ્ઞદેવ પરમગુરુ, સર્વજ્ઞદેવ પરમગુરુ, સર્વજ્ઞદેવ પરમગુરુ, એ વિજ્ઞાનધન એવો આત્મા એમાં અંતર્નિર્મશ્ર હતા. આહાણા ! અને ભલે ભગવાનને મળ્યાં નથી અત્યારે સાક્ષાત્ પણ એમે કહીએ છીએ ચોક્કસ આહાણા ! કે એ આહાણા ! નિર્મળ વિજ્ઞાનધન “આત્મા, એક શબ્દે બસ છે નિર્મળ વિજ્ઞાનધન આહાણા !” તેમાં અંતર્નિર્મશ્ર પરમગુરુ સર્વજ્ઞદેવ અને અપરગુરુ ગણધર, ગણધર પણ નિર્મળ વિજ્ઞાનધન જે આત્મા એમાં અંતર્નિર્મશ્ર, અંતર્નિર્મશ્ર એ પણ સર્વજ્ઞની હારે એને મૂક્યા. આહાણા !

અંતર્નિર્મશ્ર પરમગુરુ સર્વજ્ઞદેવ, “અને અપરગુરુ ગણધર” એ પણ વિજ્ઞાનધન આત્મા તેમાં અંતર્નિર્મશ્ર હતા, ત્યાંથી માંડીને અમારા ગુરુ સુધી. આહાણા ! એ મહાપ્રત પાળતા હતા ને નશે હતા ને એ વાત નહીં. આહાણાણા ! ગણધરાદિથી માંડીને, ઓછોછો ! બેણજાર વર્ષ થયા પ્રભુ, કુંદુંદાચાર્યને આટલા વર્ષ થયા, આ તો અમૃતચંદ્રાચાર્ય આમ કહે છે. આ કુંદુંદાચાર્ય તો પ્રભુ પછી પાંચસો વર્ષે લગભગ એય એમ કહે છે, આહાણા ! કે ગણધરથી માંડીને અમારા ગુરુ પર્યત બધા વિજ્ઞાનધન એવો પ્રભુ એમાં અંતર્નિર્મશ્ર હતા. આહાણા ! પ્રભુ તમે તો છિચસ્થ છો ને ? સર્વજ્ઞથી માંડીને તમારા ગુરુ પર્યતનું તમે બધું નક્કી કરી નાખ્યું ? આહાણા !

આ સિદ્ધાંત, આ સત્તના ઉદ્ઘાટન છે આ. આહાણા ! ગુરુ કેવા હોય ? કે સર્વજ્ઞ ગુરુ આવા, કે વિજ્ઞાનધન આત્મામાં અંતર્નિર્મશ્ર, એવા જ ગણધર વિજ્ઞાનધન આત્મામાં અંતર્નિર્મશ્ર એવા મારા ગુરુ, અરેરે ! પાંચમા આરાને ભગવાન પછી પાંચસો વર્ષ થઈ ગયા અને ત્યાર પછી (ભગવાન) પછી પંદરસો વર્ષ થઈ ગયા અમૃતચંદ્રાચાર્યને-હે ? આ તો કુંદુંદાચાર્યની વતી કહે છે, પણ અમારા ગુરુની પરંપરાની ધારા આ, એ પંચમહાપ્રત પાળતા ને પાંચ સમિતિ બ્યવહાર હતા ને નિર્દોષ આહાર લેતા ને એ કાંઈ મુનિપણું નથી. આહાણા ! જે વંદનિક છે, એ ચીજ નથી. બ્યવહારે વંદનિક, નિશ્ચયે વંદનિક તો પોતે પોતાનું સ્વરૂપ છે. આહાણા !

“અપરગુરુ ગણધર આદિથી માંડીને” અમારા-ગુરુ કુંદુંદાચાર્ય કહે છે કે અમારા ગુરુ ખરેખર તો અમૃતચંદ્રાચાર્ય પણ કહે છે કે અમારા ગુરુ પર્યત ભલે કુંદુંદાચાર્ય આમ કહે છે પણ એમે સત્ય ગુરુની પરંપરામાં એમે આવ્યા છીએ. આહાણા ! એમે પણ વિજ્ઞાનધન એવો પ્રભુ એમાં અંતર્નિર્મશ્ર છીએ. આહાણા ! ભલે આ ટીકાનો વિકલ્પ ઊદ્યો છે (પણ) એમાં એમે નથી. આહાણા ! વાણી નીકળશે. એમાં એમે નથી, ટીકા થાય એમાં એમે નથી. આહાણા ! એમે તો વિજ્ઞાનધન ભગવાન આત્મા, એમાં અંતર્નિર્મશ્ર, અંતરમાં “નિઃ.. વિશેષ મગ્ન,” આહાણા ! કારણ કે સમ્યગ્ટાણ પણ અંતરમાં મગ્ન છે, પણ નિમગ્ન વિશેષ નથી. આહાણા ! અમારા ગુરુ પર્યત, પ્રભુ તમે બધું જાણી લીધું ? સર્વજ્ઞ કેવળી સિવાય એમ લોકો કહે છે ને કે કેવળી સિવાય આ સમકિતી છે કે કેમ એ કોણ જાણો ? એમ કહે છે અત્યારે તો. આહાણા ! નિશ્ચય સમકિતી છે

કે વ્યવહાર એ કેવળી સિવાય કોણ જાણે એમ કહે છે. આણ ! આ તો કહે છે કે અમે જાણીએ છીએ. આણાણા ! અમારા ગુરુ હતા અમારાથી પર એ પણ વિજ્ઞાનઘન આત્મામાં અંતર્નિભગ્ર હતા. એમ અમે જાણીએ છીએ. આણાણ ! અને પંચમહાવ્રતનો વિકલ્પ છે એમાં સત્યતા આ આવે છે અમારી. આણાણ ! સત્ય વાણીમાં આ આવ્યું છે કે એ અંતર્નિભગ્ર છે એ અમે બરાબર જાણીએ છીએ. આણાણા !

ક્યાં છે, આવી વાત છે ? દાસ ! આણાણા ! લોકોને એમ થઈ જાય છે કે માળા વળી એમ કહે છે વિરોધ કરનારા વિદેશનું નામ આપીને વિદેશી આવ્યા છીએ-એમ કરીને મહિમા બહારથી અને જાતિસ્મરણ બહેનને છે, ભલે જ આવ્યું છે, એમ બે કરીને માળા બહાર પાડવા માગે છે, અમારા ગુરુ છે એ બસ શાંત મુનિપણામાં પ્રસિદ્ધ છે, મુનિપણું છે એમ કહે છે, ભાઈ ભલે હો પણ બાપુ આ વિના એનો ઉદ્ધાર નથી. આણાણ ! મુનિ તો એને કહીએ, આચાર્ય એને કહીએ, ઉપાધ્યાય એને કહીએ કે જે અરિહંત વિજ્ઞાનઘનમાં ‘નિભગ્ર’ છે એ રીતે જ નિભગ્ર છે. આણાણ ! બેયને એક સરખા ઉતાર્યા છે. તેથી નિયમસારમાં કહું છે ને ? શ્લોકમાં એક ઠેકાણે કે સહેજ ફેર છે પણ પછી બીજા શ્લોકમાં ફેર માને એ ખોટો છે. આણાણ !

ભાવલિંગી સંતો, ભલે દ્રવ્યલિંગ હોય એવું જ એને, વિકલ્પ હો ને નગ્રપણું હો પણ એ કંઈ મુનિપણું નથી. એ કંઈ મોક્ષનો માર્ગ નથી. આણાણ ! (એને વ્યવહાર મોક્ષમાર્ગ તો કહે છે) એ તો રાગને વ્યવહાર એને આરોપિત, નથી તેને કહેવું એનું નામ વ્યવહાર. આણાણ ! આ તો ગજબ કામ કર્યું છે ને ! ફજાર વર્ષ પહેલા અમૃતચંદ્રચાર્ય ટીકા કરે છે. આણાણ ! એકત્વ વિલક્તતને દર્શાવીશ મારા વૈભવથી એ વૈભવની બાખ્યા પોતે કરે છે, આણાણ ! ભગવાન પછી તો કેટલા ? પાંચસો વર્ષ પછી તો કુંદકુંદચાર્ય થયા પાંચમાં આરામાં, તો એના પાંચમા આરાના ગુરુ પણ કહે છે કે જેમ અરિહંત અંતર્નિભગ્ર હતાં એમ મારા ગુરુ અંતર્નિભગ્ર હતાં. એક ધારાથી હાલી આવે છે. અરિહંતથી ગણધર અને અમારા ગુરુ પર્યત એ વિજ્ઞાનઘનમાં અંતર્નિભગ્ર છે, એમ પરંપરા હાલી આવે છે. એમણે એમને કહું છે એમ કહેવું છે. અહીં કહેવું છે પછી એ ને ? આમણે અમારા ઉપર કૃપા કરીને (અનુગ્રહ) અનુગ્રહ કરીને, થોડું પણ સત્ય એને હોવું જોઈએ બાપુ, કે જે સત્ય ત્રણ કાળમાં ફરે નહિં, એવું હોવું જોઈએને ?

અમારા ગુરુ પર્યત, ઠેઠ અરિહંત ને વર્તમાન ગુરુ એક ધારા લીધી. અંતર્નિભગ્ન એક સરખા બધા લીધા ફેરવાળા ક્યાંય નહિં, કે ભાઈ અંતર્મગ્ન અહીં થોડા છે ને કેવળી વધારે છે. (અનુભવમાં પૂરા) એની દશામાં પડ્યા છે અંતર ભલે પૂર્ણ (ન હોય) પણ આ પણ આત્માના સ્વભાવમાં પૂરણના લક્ષે પડ્યો છે અંદર, આણાણ ! બેય બધાં ઠેઠ અરિહંતથી ગણધર, આચાર્ય પરંપરા, જેટલા આચાર્યાએ શાસ્ત્ર રચ્યાં, એ બધા આચાર્યાં આવા હતા. આણાણા ! પ્રભુ તમે પંચમહાવ્રતઘારિ છો ને ? છભરસ્થ છો ને એમાં અસત્ય ના આવી જાય ? તો મહાવ્રત સત્ય ન રહે ! અરે સાંભળ કહે છે, આણાણ ! અમે, જે કહેવામાં આવે છે એ પૂરણ સત્ય જ છે. અમારા ગુરુ આવા અંતર્નિભગ્ન હતા એ કહ્યું એ અમારું પૂરણ સત્ય જ છે. આણાણ !

“ તેમનાથી પ્રસાદરૂપે અપાયેલા ” આણાણ ! આવા જે વિજ્ઞાનઘનમાં અંતર્નિભગ્ન હતા

એમનાથી પ્રસાદરૂપે પ્રસાદી અમને આપી એણો. આહાહા ! “ શુદ્ધાત્મતત્ત્વનો અનુગ્રહપૂર્વક ઉપદેશ ” આહાહાહા ! અમે પાત્ર હતા માટે અમને આપ્યું એમ ન કહેતાં, આહાહા ! તેમના પ્રસાદ, તેમની મહેરબાની થઈ, આહા ! એમની મહેરબાનીથી અપાયેલા, શુદ્ધાત્મતત્ત્વનો અનુગ્રહપૂર્વક ઉપદેશ, આહાહા ! કૃપાપૂર્વક ઉપદેશ, મહેરબાનીથી કૃપા કરીને અમારા ગુરુએ અમને આ ઉપદેશ આપ્યો છે. આહાહા ! જુઓ, સંતોની સંત પ્રત્યેની વિનય ભક્તિ. આહાહા ! તેમનાથી પ્રસાદરૂપે અપાયેલા, આહાહા ! મહેરબાનીથી દીઘેલું, શું ? શુદ્ધાત્મતત્ત્વનો બસ એક જ આત્માનો ઉપદેશ આપ્યો તમને ? છ દ્વય એના ગુણપર્યાયો એ બધું કાંઈ નહિં ? એ ઉપદેશ આને (અનુભૂતિ) માટે જ છે. બીજો બધો ઉપદેશ પણ શુદ્ધાત્માને માટે જ છે આહાહા ! બીજાના જાણવામાં રોકાવું એ માટે નથી. આહાહાહાહા ! બે ભાષા, તેમની મહેરબાનીથી દીઘેલું. આહાહાહા ! ગુરુએ મહેરબાની કરી અને શુદ્ધાત્મતત્ત્વનો કૃપાપૂર્વક ઉપદેશ અનુગ્રહ. આહાહાહા ! “ તેમનાથી જેનો જન્મ છે ” આ નિભિતથી પણ વાત છે આ.

અમારા આત્માના આનંદનો વૈભવ એમાં અમારા આવા જે ગુરુ ઠેઠી, એ અમને વાણીમાં નિભિત હતા, એની વાણી અણી નિભિત (હતી). એમણે મહેરબાની કરી, કૃપા કરીને ઉપદેશ આપ્યો, આહાહા ! તે શુદ્ધાત્મતત્ત્વનો ઉપદેશ આપ્યો, કારણ કે બધું કઢી કઢીને લાખ કરોડ વાત હોય, તો સ્વનો આશ્રય કરવો છે એ એક વાત છે. હે ! ગમે તેવી કથા હો ગમે તે અનુયોગ હો, સ્વનો આશ્રય કરવો, તો સ્વના આશ્રયની જ વાત અમને કઢી. આહાહા ! જુઓ, આ વીતરાગ કથા, વીતરાગ જિનેશ્રરદેવ એની આ વાણી (ને) સંતો એ વાણી કહે છે. આહા ! અમારા આનંદનો અનુભવ એવો અમારો વૈભવ પર્યાયનો, વીતરાગી સમ્યગ્દર્શન, વીતરાગી જ્ઞાન, વીતરાગી આનંદ, આહાહા ! અને જેટલા ગુણો છે એ બધા વ્યક્તપણે અમારી જે ભૂમિકા છે તે પ્રમાણે વ્યક્તનો અંશ તો ચોથેચ પણ છે, પણ અમારી ભૂમિકામાં જેટલું વ્યક્તપણું વિશેષ છે, આહાહા ! એમાં અમારા ગુરુનો શુદ્ધાત્મતત્ત્વનો ઉપદેશ નિભિત હતું. આહાહા !

હવે એ પોતાની ઉપર લે છે.

વળી, તે કેવો છે વૈભવ ? “ નિરંતર જરતો, ” આહાહા ! શું ? આનંદ ! અંતરમાંથી નિરંતર જરતો, હુંગરમાંથી જેમ પાણી જરે, એમ ભગવાન આત્મામાંથી નિરંતર જરતો, “ આસ્વાદમાં આવતો, ” વેદનમાં આવતો, આહાહા ! “ સુંદર જે આનંદ, ” સુંદર આનંદ, અતીન્દ્રિય આનંદ, આહાહા ! નિરંતર જરતો, કાયમ આવતો, એક તો વાત ઈ, કાયમ અતીન્દ્રિય આનંદ આવતો કોઈ વખતે આપ્યો ને કોઈ વખતે (નહિં), એમ નહિં. આહાહા ! જેટલો આનંદ ને જેટલું સુખ, જે અતીન્દ્રિય જ્ઞાન અને અંતર પ્રતીતિ એટલે સમ્યગ્દર્શનની નિર્મણ દશા જે પ્રગટી છે એ નિરંતર, નિરંતર વર્તે છે. આહાહાહા ! પ્રભુ તમે છઘસ્થ છો ને ? પંચમ આરાના સાધુ ને આવી વાત જાણી ગયા ? આહાહા ! નિરંતર, અંતર વિના આનંદ અતીન્દ્રિય આનંદ જરતો, આસ્વાદમાં આવતો, તે અમારા વેદનમાં આવતો, આહાહાહા ! સુંદર જે આનંદ, આનંદને પણ ઉપમા આપી સુંદર. જગતના વિષયાનંદમાં આનંદ આવે એ તો દુઃખરૂપ આહાહાહા ! ‘ સુંદર ’, લાલચંદભાઈ ઘણી વાર બોલે છે. આ સુંદર શાન્દ, સુંદર વાત છે, આ સુંદર આવી, એમ કહેતા.

“ સુંદર જે આનંદ તેની મહોર છાપ છે ” આહાહા ! ભગવાનની વાણીમાં જેમ “ સ્વાત ”

મહોર છાપ છે એમ અમારા અનુભવમાં અતીન્દ્રિય આનંદની મહોર છાપ છે. આણાણ ! એકલું ચારિત્ર જ પ્રગટયું છે ને એકલું શાન જ પ્રગટયું છે, વીર્યથી જ્ઞાનની રચના એકલી થઈ છે, એટલું જ નથી, એની સાથે અતીન્દ્રિય આનંદનો સ્વાદ આવે છે. એ એની મહોર છાપ છે, કહે છે. આણાણ ! એમાં જ્ઞાનનો આટલો ઉધાડ હોય તો એ મહોર છાપ છે, એમ નહિં. તેમ ક્ષાયિક સમકિત હોય તો જ આ મહોર છાપ છે ને ક્ષયોપશમ હોય તો મહોર છાપ આ નથી એમ નહિં, આણાણ ! ક્ષયોપશમ સમકિત ને ક્ષાયિક સમકિત. આણાણ !

સુંદર આનંદની છાપ મહોર છાપ છે. આણાણ ! જેમ ટપાલમાં છાપે છે ને મહોર છાપ પછી કાલે છે ને આમ કાગળ લઈ જાય છે, એમ આ અમારા આનંદનો અનુભવમાં મહોર છાપ છે. મુદ્રા એ છે. આણાણ ! અમારા મુનિપણાની આનંદમાં મહોર છાપ આનંદની છે. પંચમહાવ્રતના વિકલ્પ છે, એ એની છાપ છે, નગ્રપણું એ એની છાપ છે, એમ નથી. અઠયાવીસ મૂળ ગુણ પાળીએ એ એની મહોર છાપ છે, (એમ નથી.) આણાણ ! હવે આવી વાત થાય ત્યારે કહે એય એકાંત કરે છે, એકાંત કરે છે. પંચ મહાવ્રતને પાળતા પાળતા શુભથી થશે એમ કહેતા નથી, કહે છે, આ તો પાંચમા આરાના મુનિ એમ કહે છે. આણાણ ! કાળ લાગુ પડતો જ નથી એને, અનુભવને એમ કહે છે. અરિહંતનો કાળ હતો અને જે એની દશા હતી, અંતર્મશ્રૂ એવી જ અમારી અંતર્મશ્રતા છે, આણાણાણ ! પંચમ આરો હોય છતાં. આણાણ ! કાળ છે માટે કંઈ ઓછપ દશા થઈ ગઈ છે એમ નથી, એમ કહે છે. આણાણ !

સુંદર જે આનંદ, તેની મુદ્રા, છે ને ? અનયરત સુંદર આનંદ મુદ્રિત, આણાણ ! તે પણ પ્રચુર સ્વ સંવેદનરૂપ. આણાણ ! “પ્રચુરસંવેદનસ્વરૂપ સ્વસંવેદન” આણાણાણ ! મુનિ છે ને ! પ્રચુર નામ ઘણો જ સંવેદનસ્વરૂપ પોતાના સ્વને વેદન મળે એવું પ્રચુરસંવેદનસ્વરૂપ સ્વસંવેદન, એનાથી એનો જન્મ છે. આ ઉપાદાન લીધું, ઓલી નિમિત્તથી વાત કરી હતી. આણાણ ! નિમિત્ત હો (પણ) એનાથી થાય એમ નહિં, પણ આવું નિમિત્ત હોય, ગતિ કરતા (પદાર્થને) ધર્માસ્તકાય જ નિમિત્ત હોય બીજું નિમિત્ત ન હોય છતાં નિમિત્ત, એને ગતિ કરાવતું નથી. આણાણ ! એમ આ અનુભવમાં નિજવૈભવમાં નિમિત્ત હોય તો વીતરાગની વાણી જ, અમારા ગુરુપર્યત કહેનારા સાધુઓની, ઉપદેશ કીધોને ? શુદ્ધાત્માનો ઉપદેશ, અનુગ્રહપૂર્વક ઉપદેશ કીધોને ? અમને ઉપદેશ મળ્યો છે એ. આણાણ ! એનાથી અમારો જન્મ, એ નિમિત્ત આવું જ હોય એમ કહે છે. આણાણ ! છતાં નિમિત્તથી ત્યાં થતું નથી, ભાષા તો એમ છે, તેનાથી જેનો જન્મ છે. હે ? તેનાથી જેનો જન્મ છે, આવા નિમિત્તથી જેની ઉત્પત્તિ છે, એનો અર્થ કે ઉત્પત્તિ કાળમાં આવું નિમિત્ત હોય એમ. આણાણ !

વાણીથી, નિમિત્તથી થાય તો તો બધા વાણી સાંભળે છે. તો નિમિત્ત ક્યાં છે ? આણાણ ! અહીં તો છાપવાળું પ્રચુરસંવેદનસ્વરૂપ ઘણો જ આત્માના આનંદ સ્વરૂપ પ્રચુરસંવેદનસ્વરૂપ સ્વસંવેદન, આણાણ ! એક પાંચમી ગાથા, એક (આ) બરોબર સાંભળે અને વિચારેને ઝઘડા નીકળી જાય બધા, એવા ભાજ્ય ક્યાંથી બાપા ! આણાણ ! અરે એ આત્માય સુખી થવા તો માગે છે ને ? આણાણ ! પણ સુખી કેમ થવાય એની ખબરું નથી, એટલે કેમ થાય ? અરેરે ! કોઈ દુઃખી થવા માગે છે ? પણ ખબરું નથી. આણાણ ! પાંચમા આરાના મુનિ આવા હોય ? કે ચોથો આરો

કે પાંચમો આરો મુનિ આવા જ હોય. આહાણ !

પુલાકનો દાખલો આપે છે, જો એ આવા દોષવાળા હોય તો પણ મુનિ છે. પણ એ દોષ છે એ મુનિપણું નથી, મુનિપણું તો આ છે. આહાણ ! પુલાક-બકુશ છે એને પણ મુનિપણું તો આ છે. સમજાણું કાંઈ ? આહાણ !

સ્વસંવેદન તેનાથી જેનો જન્મ છે. અમારા આનંદના પ્રચુરવેદનથી અમારા વૈભવનો જન્મ છે, એ ઉપાદાન લીધું. આહાણ ! તેનાથી, તેનાથી આવ્યું-ને બધામાં નિમિત્તમાંય તેનાથી આવ્યું 'તું. ઉપાદાનમાંય તેનાથી આવ્યું છે. વ્યવહાર નિમિત્ત છે તેનું જ્ઞાન કરાવ્યું આ જ ચીજ નિમિત્ત હોય, ગતિ કરે ત્યારે ધર્માસ્તકાય જ નિમિત્ત હોય, લાખ કરોડ અન્ય દ્રવ્ય બીજા ભલે હોય અનંત પરમાણુ હો, પણ એ કાંઈ ગતિમાં નિમિત્ત નથી, એટલું સિદ્ધ કરવા નિમિત્ત, પણ નિમિત્તથી ગતિ કરે છે એમ સિદ્ધ નથી કરવું કાંઈ. આહાણ ! પણ અમારા નિજ વૈભવમાં આવા જ નિમિત્ત હોય. એ નિમિત્તથી અહીંયા થાય છે એમ નહિ. આહાણ ! થાય છે તો અમારા અનુભવની સુંદર છાપના વેદનથી જેનો જન્મ થયો છે. છે ને ? આહાણાણ !

એમ, જે જે પ્રકારે મારા જ્ઞાનનો વૈભવ છે. આ જ્ઞાનનો વૈભવ કહેવાય. આહાણ ! એની શક્ષા, એનો આનંદ, એની વીર્યની સ્કુરણા, સ્વરૂપની રચના એ બધો જ્ઞાનનો વૈભવ છે, આત્માનો વૈભવ છે. આહાણ ! તે સમસ્ત વૈભવથી જોયું ? જે જે પ્રકારે મારા જ્ઞાનનો વૈભવ તે, તે સમસ્ત વૈભવથી આહાણ ! ન્યાંય સમસ્ત મૂક્યું "દર્શાવું છું." સમસ્ત વૈભવથી હું દર્શાવું છું. આહાણ ! ત્યાં સુધી તો ફળ સામાન્ય વાત કરી-દેખાડું છું, ફવે કહે છે "દેખાડીશ તો."

એ કહેવાશે વિશેષ વાત. પ્રમાણ વચ્ચન ગુરુદેવ.